

Atitudinea noastră în toate încercările

fr. Prabhakaran, India

„Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți **suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintii.**” – 1 Petru 5:10

DRAGI FRAȚI, la ce ne referim când spunem - **Atitudinea** noastră în toate încercările?

În dicționar găsim diferite definiții cu mici diferențe pentru cuvântul „atitudine”. Ele ne ajută la o mai bună înțelegere a ceea ce este „atitudine”.

Lăsați-mă să citesc câteva:

„O atitudine este - Un **mod de gândire, simțire sau comportament** care reflectă o stare de spirit sau dispoziție.”

„O atitudine este - **un mod de a simți sau de a acționa față de o persoană, un lucru sau o situație.**”

„O atitudine este - **dispoziția, opinia, starea de spirit a cuiva, etc.**”

Deci, **Atitudinea noastră în toate încercările** este:

... ce **simțim** despre încercările noastre,
... cum **abordăm** încercările,
... cum **ne păstrăm gândurile**, mintea în încercări,
... ce **poziție luăm** sau adoptăm în încercările noastre,
... și cum ne **comportăm** în încercări.

Pe scurt, Atitudinea noastră în toate încercările este - Ce gândim și cum acționăm în toate încercările noastre.

Încercările noastre și tendința noastră naturală față de ele!

Ca oameni naturali, cu toții căutăm să avem o viață plăcută, bună și plină de sens.

O **viață plăcută**, în sensul de a avea în fiecare zi plăceri, distracție, bucurie și emoție, fără prea multe greutate și riscuri.

O **viață bună**, în care abilitățile, competențele și eforturile noastre sunt răsplătite corect, fără a avea dezamăgiri și pierderi.

O viață plină de sens, în care suntem apreciați și prețuiți de alții, fără a fi ignorați.

Dar, ca noi Creaturi, care am încheiat un legământ, fiind concepuți de spirit, când asupra noastră sunt permise diferite încercări, din cauza slăbiciunilor noastre noi ne răzvrătim împotriva înțelepciunii divine în această chestiune ... simțim o tendință de a sta departe de ele... de a refuza să trecem prin ele ...și avem tendința de a ne trage înapoi de la ele. R2253

Însă, încercările sub formă de greutate, dezamăgiri, pierderi, suferințe, necesități, necazuri, vorbire de rău - sunt experiențe foarte necesare în viața poporului lui Dumnezeu. Încercările sunt dovada credinței lor.

Citim în,

1 Petru 1:6 – „În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos”

Prin urmare, pentru a le accepta necesitatea și a ne menține supuși voinței divine în toate încercările noastre și pentru a dovedi lui Dumnezeu cine suntem, avem nevoie de atitudinea corectă în toate încercările.

Încă o dată, prin atitudine corectă înțelegem - ce gândim și cum ne păstrăm gândirea, cum ne orientăm procesul de gândire și prin ce fel de conduită ne manifestăm în mijlocul tuturor încercărilor.

„Nu trebuie să ne răzvrătim împotriva înțelepciunii divine în această privință, ci, dimpotrivă, să consimțim în ea și să ne dăm seama că încercările sunt esențiale pentru dezvoltarea noastră.” R2253

ATITUDINEA noastră în toate încercările

1. ATITUDINEA DE ÎNȚELEGERE

Ar trebui să înțelegem cum a conceput sau menit Dumnezeu încercările din viața noastră.

Ar trebui să ținem minte cum le-a planificat Dumnezeu în viața noastră.

Ar trebui să înțelegem că „este o parte a aranjamentului divin să ne aducă sau să ne permită să fim puși în poziții de încercare sau probă”. R2253

1 Corinteni 10:13 – „Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.”

Ar trebui să înțelegem ... că în încercările noastre trecem prin experiențe care sunt destul de obișnuite cu viața omenirii în general.

Ar trebui să înțelegem ... că încercările noastre nu vor fi mai grele decât suntem capabili să suportăm.

Căldura cuptorului nu va fi lasată să devină atât de intensă încât aurul prețios al caracterului nostru să fie distrus sau nici chiar lezat. R5802: 6

Ar trebui să înțelegem ... că întotdeauna va fi o cale de scăpare din fiecare încercare prin care ne este permis să trecem.

El ne iubește prea mult pentru ca să permită vreun necaz inutil, vreo suferință, întristare inutilă. R5802: 6

2. ATITUDINEA RECUNOSCĂTOARE, CARE APRECIAZĂ

Ar trebui să apreciem încercările noastre pentru multe și bune motive.

Mulți dintre iubii Domnului consideră că este „ciudat” atunci când îi lovesc încercările de foc, fără îndoială, pentru că nu apreciază planul Domnului. R738: 3

1 Petru 4:13 – „Dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă veseliți și la arătarea slavei Lui.”

Ce privilegiu este să suferim cu Mântuitorul Lumii, cu Fiul lui Dumnezeu!

Acest lucru nu este ceva ce poate obține cineva cu bani sau putere și în orice timp al istoriei umane. Este un privilegiu de care numai cei consacrați din acest Veac Evanghelic se pot bucura.

Dacă nu am avea parte în aceste încercări, cum am putea ști că suntem membri ai Corpului? R5778: 6
Să ne bucurăm că suntem socotiți vrednici să suferim pentru cauza lui Cristos acum, astfel încât să fim socotiți vrednici să împărașim împreună cu El. R740: 4; SM655: 2

Evrei 12:7 – „Suferiți pedeapsa: Dumnezeu Se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este fiul pe care nu-l pedepsește tatăl?”

Ar trebui să fim recunoscători pentru încercările noastre, deoarece aceasta este o dovadă a acceptării consacrării noastre de către Tatăl nostru Ceresc și conceperii noastre de spirit.

Ele sunt dovezi ale acceptării noastre cu Domnul și că El se ocupă de noi ca fii, și că ne șlefuește lustruirea ca juvaie pentru Împărăție.
HG374: 5

Pe cât de sigur că suntem fiii lui Dumnezeu, pe atât de sigur este că vom avea încercări. R1943

3. ATITUDINEA DE COOPERARE

Ar trebui să avem o atitudine cooperantă în încercările noastre, deoarece fiecare încercare prin care ni se permite să trecem are o misiune divină în viața noastră.

Și când vor veni încercările, ar trebui să recunoaștem prompt misiunea lor pentru noi și să vedem că suntem antrenați prin ele spre asemănarea cu Dumnezeu, sobrietate și evlavie profundă și înflăcărată. R1943

Iacov 1:2 – „Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare”

1 Petru 5:10 – „Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintiți.”

Răbdarea strălucește întotdeauna cel mai puternic atunci când se manifestă sub căldura strălucitoare a unei suferințe severe. R1721: 1,5

Dacă credința noastră rezistă încercării, aceasta va dezvolta în caracterul nostru această îndurare răbdătoare. R5651: 4

Întrucât încercările sunt necesare pentru desăvârșirea noastră în sfințenie, Tatăl nu ne va împiedica să avem ispite, chiar dacă El însuși nu ispitește pe nimeni. (Iacov 1:13) R2005: 3

În școala experienței ne învățăm cele mai valoroase lecții; iar cei mai „copti” sfinți, în care găsim cea mai profundă simpatie, cea mai răbdătoare îngăduință și cea mai tandră amabilitate și atenție, sunt cei care au trecut prin focul suferinței și care au fost antrenați corect prin ea. R1943

Ei află că toți care sunt poporul Domnului au încercări și greutăți, și fiecare învață astfel să compătimizească cu celălalt; și pe măsură ce crește legătura compătimirii, crește și spiritul ajutorării, precum și spiritul iubirii -- Spiritul sfânt. [Vol. 6 pag. 320]

4. ATITUDINEA CARE ÎNDURĂ, RABDĂ

2 Corinteni 4:17 – *„Căci întristările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă.”*

Când înțelegem corect că „clipa” este de la botezul nostru până la moartea noastră, începutul și sfârșitul consacrării noastre, atunci ne dăm seama ... că o atitudine de îndurare răbdătoare este o necesitate.

Primirea cununii victoriei este atunci când ne-am dovedit credințioșia până la moarte. Acest lucru necesită o vigilență continuă în toate încercările. Dar este firesc să lăsăm garda jos de îndată ce ieșim învingători într-o încercare, fără să ne amintim că mai avem multe până la moarte.

MANA 18 MARTIE

„(După ce v-ați încins „coapsele minții” voastre pentru o luptă lungă, statornică și hotărâtă, „fiți treji”) nu vă lăsați stăpâniți de agitație și sub imboldul ei să vă epuizați în timp foarte scurt puterea spirituală și apoi să cădeți din nou în răceală și descurajare, ci cu atenție să vă gândiți și să vă pregătiți pentru o lungă și răbdătoare îndurare a tuturor disciplinărilor și încercărilor credinței și răbdării, necesare pentru probarea unui biruitor și vrednic de binecuvântata răsplătă promisă „celui care va birui”. Alergarea care ne stă înaintea nu se aleargă cu începuturi și sfârșituri, ci cu „stăruință în fapte bune”. R3149: 3

Romani 8:18 – *„Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.”*

5. FRICA DE DUMNEZEU

În încercările noastre, se așteaptă ca noi să arătăm tărie de caracter și să putem sta sau lua atitudine pentru principiile divine.

Atitudinea de a ne teme doar de Dumnezeu în orice moment și situație ne va permite să ținem principiile, mai degrabă decât să plăcem oamenilor având frică de ei.

Proverbele 29:25 – *„Frica de oameni este o cursă, dar cel ce se încrede în Domnul n-are de ce să se teamă, va fi în siguranță.”*

Pentru a avea cursul potrivit în viață, a putea face față încercărilor și dificultăților vieții cu un spirit potrivit pe care Domnul îl conduce - în spiritul bucuriei în necazuri și considerând aceste experiențe o bucurie - este necesar ca orice frică de om, care aduce o cursă, să fie înlăturată. Și instrucțiunea Domnului nostru este să ne temem de Iehova și să nu ne temem de semenii noștri muritori. R2953: 1

6. ATITUDINEA DE ÎNCREDERE

Ar trebui să ne încredem în puterea susținătoare a lui Dumnezeu atunci când trecem prin unele încercări ale vieții de termen lung.

Este obișnuit să ne așteptăm la o ușurare instantanee și la o vindecare miraculoasă în încercările noastre.

Dar trebuie să depășim astfel de sentimente și ar trebui să învățăm să avem încredere în puterea susținătoare a Dumnezeului nostru Atotputernic, care ne face în stare să trecem prin încercările noastre ca învingători fără a ne acorda o eliberare din ele.

2 Petru 2:9 – „înseamnă că Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici și să păstreze pe cei nelegiuiți ca să fie pedepsiți în ziua judecării”

Să avem dar încredere, Dumnezeul nostru știe când, cum și prin ce mijloace ne va elibera.

Maleahi 3:2 – „Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului și ca leșia înălbitorului. El va șede, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul și vor aduce Domnului daruri neprihănite.”

7. ATITUDINEA DE BUCURIE

Fiecare încercare, fiecare persecuție, fiecare dificultate a vieții, permisă să vină asupra celor care au făcut legământul sacrificiului cu Domnul, este menită să-i probeze. R2258: 3

1 Corinteni 3:13 – „lucrarea fiecăruia va fi dată pe față: ziua Domnului o va face cunoscută, căci se va descoperi în foc. și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia.”

Când învățăm acest lucru, fiecare încercare a credinței noastre este un prilej de bucurie pentru noi, amintindu-ne că suntem încercați și probați, ca la timpul potrivit, dacă vom fi credincioși, vom fi dovediți mai mult decât biruitori ca să fim uniți cu Domnul nostru în Glorie.